

การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ*

DEVELOPING A PROGRAM TO STRENGTHEN TEACHER
COMPETENCIES ON MEASUREMENT AND EVALUATION UNDER
SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA UBON
RATCHATHANIAMNAT CHAROEN

ชัยพร กาบบัว¹, สุรเชต น้อยฤทธิ์²

Chaiyaporn Kabbua¹, Surachet Noirid²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Mahasarakham University^{1,2}

Email : chaiyaporn225@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 346 คน ได้มาโดยวิธีการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิแล้วสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วน ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นศึกษานิเทศก์ จำนวน 7 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม

เสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดจุดประสงค์การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ด้านการกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ด้านการเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน อยู่ในระดับมาก ด้านการวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก 2. โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาโปรแกรม 2. สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล 3. สมรรถนะครู

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to studied current, desirable circumstances and priority needs of teacher strengthening competencies on measurement and evaluation, 2) to studied a program to strengthen teacher competencies on measurement and evaluation under Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani Amnat Charoen. The research divided into 2 phases: 1) studied current, desirable circumstances and priority needs of teacher strengthening competencies on measurement and evaluation under Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani Amnat Charoen. The samples were 346 teachers selected by stratified random sampling. A research instrument was rating scale questionnaire. 2) Developing a program to strengthen teacher competencies on measurement and evaluation under Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani Amnat Charoen. The informants were 7 academic supervisors selected by purposive selection. The research instrument was a questionnaire on appropriateness and feasibility of the strengthening teacher competencies on measurement and evaluation program. Statistical values analyzed included frequency, percentage, mean, standard deviation and priority needs index.

The research revealed: 1.The current states of the teacher's competencies on measurement and evaluation were at a high level; Setting the measurement and

evaluation objectives was at a high level. The measurement and evaluation scoping was at a high level. The selection of technique and evaluation instrument was at a high level. The analyzing and data management was at a moderate level, and setting measurement and evaluation criterion was at the high level. 2. The program to strengthen teacher competencies on measurement and evaluation under Secondary Educational Service Area Ubon Ratchathani Amnat Charoen was highly appropriate and feasible.

Keywords : 1. Program Development 2. Teacher Competencies on Measurement and Evaluation 3. Teacher Competency

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การพัฒนาการศึกษาของบุคลากรเป็นการพัฒนาที่สำคัญที่สุดของประเทศเพราะความเจริญก้าวหน้าของประเทศขึ้นอยู่กับการศึกษาของบุคลากรเป็นสำคัญฉะนั้นจึงต้องมีการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็งด้านการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ในประเทศไทยให้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการปฏิรูปการศึกษารัฐบาลได้ระดมทรัพยากรและสรรพกำลังจากแหล่งต่างๆ อย่างมากมายในอันที่จะพัฒนาครูและผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงขึ้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและมาตรฐานนั้น บุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ “ครู” และครูมืออาชีพต้องมีสมรรถนะอันส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงดำเนินการประเมินสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนทุกคนทั้งประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดกรอบการพัฒนาสมรรถนะครูตามนโยบายพัฒนาครูทุกระดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

การพัฒนาสมรรถนะครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่กระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในแต่ละรอบปีจึงมีหน่วยงานองค์กรสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาครูของ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) ซึ่งสมรรถนะประจำสายงานที่สำคัญในการปฏิบัติงานของครูของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) คือสมรรถนะที่ 1 การจัดการเรียนรู้ (Learning management) อันได้แก่ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง การสร้างและหาคุณภาพ

เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2550)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นในการหาคุณภาพการเรียนของผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลเรียนนอกจากจะมีประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนแล้วยังสะท้อนถึงประสิทธิภาพการการสอนของครูและเป็นข้อมูลสำคัญที่สะท้อนคุณภาพการดำเนินงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาด้วย (ทิวัตต์ มณีโชติ, 2549) การวัดและประเมินผลเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ประการแรกคือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครูการวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน จุดมุ่งหมายประการที่สอง คือการวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญเป็นหน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดและการที่จะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายนั้นบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครูจะต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้โดยกำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรแต่ในปัจจุบันครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการสร้างความเข้าใจในการวัดและประเมินผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 โดยครูผู้สอนยังคงนำวิธีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบมาใช้ในการวัดและประเมินผลเรียนรู้กับผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่มีความหลากหลายตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน เน้นการวัดความรู้ความจำมากกว่าความแตกต่างระหว่างผู้เรียน จึงส่งผลกระทบต่อทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการวัดความรู้ ความเข้าใจที่ซับซ้อนและความสามารถในการปฏิบัติ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เห็นข้อบกพร่องต่างๆ ของการจัดการเรียนรู้ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูบ่งบอกถึงคุณภาพ

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษามักใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินใช้ในการตัดสินใจหลายอย่างเช่นการพัฒนาบุคลากรการจัดครูเข้าสอนการจัดโครงการการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตอุบลราชธานี อำนาจเจริญ, 2563)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูซึ่งมีบทบาทและมีภาระหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ มีความตระหนักถึงภารกิจสำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษา จุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของครูและสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้ครูมีรูปแบบการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ

2.2 เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ

3.2 ได้โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ที่สามารถนำผลของการวิจัยไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญและสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกันให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 3,700 คน จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 346 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie&Morgan (บุญชมศรี สะอาด, 2556) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ จำแนกตามขนาดสถานศึกษาตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ของลิเคอร์ (LikertScale) เพื่อสำรวจสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูโดยสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของบุญชมศรีสะอาดและสุริทองศรีสะอาด (2554) และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้เทคนิค IOC หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามโดยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ 0.93 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น(PNI_{modified})

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยการศึกษาแนวทางการบริหารจากโรงเรียนต้นแบบ(Best Practice) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนละ 2 คน ซึ่งใช้การเลือกแบบเจาะจง จาก 3 โรงเรียนรวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 6 คน นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาร่างโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมโดยการสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบยืนยันตรวจสอบเชิงยืนยัน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เป็นศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

สมรรถนะด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ของครู	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI Modified	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การกำหนดวัตถุประสงค์ การวัด และประเมินผล	3.99	0.55	มาก	4.75	0.51	มากที่สุด	0.19	5
2. การกำหนดขอบเขตการ วัดและประเมินผล	3.91	0.60	มาก	4.74	0.52	มากที่สุด	0.22	3
3. การเลือกใช้เทคนิคและ เครื่องมือในการประเมิน	3.94	0.57	มาก	4.73	0.52	มากที่สุด	0.20	4
4. การวิเคราะห์ผลและวิธีการ จัดการข้อมูลการประเมิน	3.49	0.69	ปาน กลาง	4.74	0.53	มากที่สุด	0.36	1
5. การกำหนดเกณฑ์ในการ วัดและประเมินผล	3.77	0.61	มาก	4.73	0.53	มากที่สุด	0.25	2
ค่าเฉลี่ย	3.82	0.60	มาก	4.74	0.52	มากที่สุด	0.24	-

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$)เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.99$) ด้านการกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.91$)ด้านการเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน อยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.94$) ด้านการวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=3.49$) และด้านการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.77$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

อุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{X}= 4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญเรียงตามลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยซึ่งด้านที่มีค่าความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ 1) การวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน ($PNI_{\text{modified}} = 0.36$) 2) การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.25$) 3) การกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.22$) 4) การเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน ($PNI_{\text{modified}} = 0.20$) และ 5) การกำหนดวัตถุประสงค์การวัด และประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.19$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

5.2 โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 5 Module ประกอบด้วย Module 1 การกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผล Module 2 การกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล Module 3 การเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน Module 4 การวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน และ Module 5 การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล 4) วิธีการพัฒนาประกอบด้วย การฝึกอบรมและเข้าร่วมสัมมนา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การระดมสมอง การนิเทศการสอนและการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 5) การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย การประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการพัฒนา การประเมินความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับพัฒนาโปรแกรมผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมพบว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{X}=4.66$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{X}=4.62$)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 สภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการกำหนดจุดประสงค์การวัดและประเมินผล ด้านการกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล ด้านการเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน ด้านการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก และด้านการวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ

บุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)2550 สมรรถนะประจำสายงานที่สำคัญในการปฏิบัติงานของครูคือ การจัดการเรียนรู้(Learning management) อันได้แก่ ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ผู้เรียนได้มีคุณภาพการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากจะมีประโยชน์โดยตรงต่อครูผู้สอนแล้วยังสะท้อนคุณภาพการดำเนินงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาสตรา สายสุนันทรารมย์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงสำหรับสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยรวมทุกองค์ประกอบและแต่ละองค์ประกอบอยู่ในระดับมากจะเห็นได้ว่าการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและมาตรฐานนั้น บุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ครูที่ต้องมีสมรรถนะอันส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนการพัฒนาสมรรถนะครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมศักดิ์ ปราภณรงค์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

6.2 สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้เพราะ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวัดและประเมินผล(Measurement and evaluation) ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ที่ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และวัดในสิ่งที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวัดจะให้ข้อมูลต่อครูผู้สอนและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแนวคิดของ กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546) ได้อธิบายถึงการวัดและประเมินผลว่าการวัดและประเมินผลอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัยโดยการประเมินผลการสอนของตนนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวัดและประเมินผลการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบการจัดการเรียนการสอนซึ่งผลจากการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้สำหรับแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินประเมินผล การเรียนของผู้เรียนดังแนวคิดของ พิเชิต ฤทธิ์จรรย์ (2552) ได้อธิบายถึงการวัดและประเมินผลว่าการวัดผลคือ กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัดและการประเมินผลคือ การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

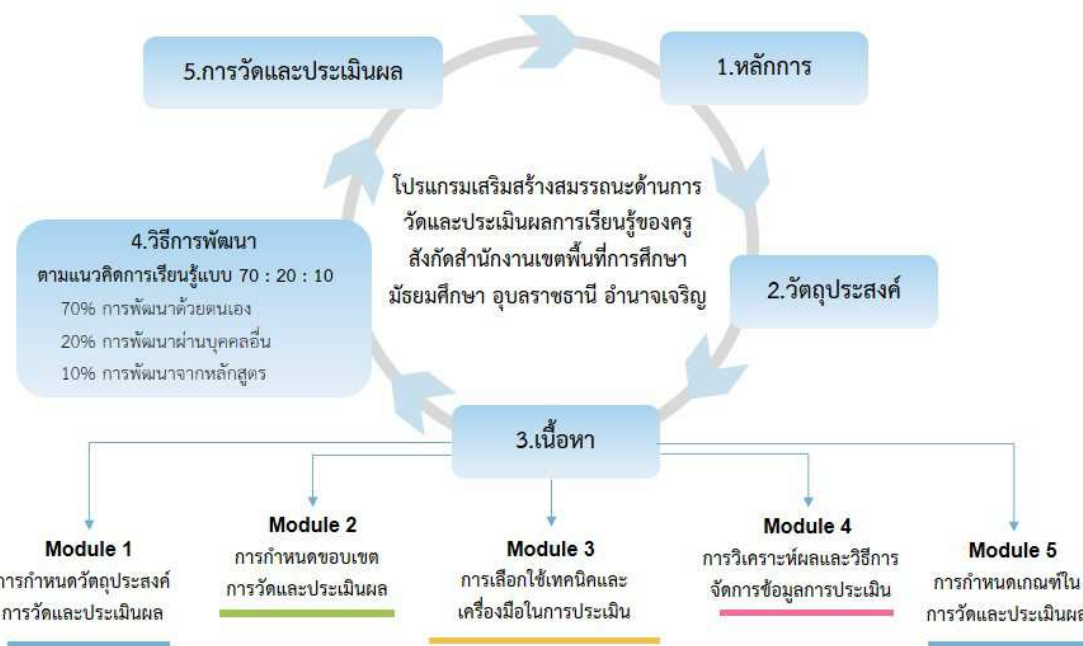
สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมพร ชิมแสน (2559) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและยังสอดคล้องกับ ดนุพล กาญจนะกันโห (2560) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีสภาพที่พึงประสงค์ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6.3 โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา มี 5 Module ประกอบด้วย Module 1 การกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผล Module 2 การกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล Module 3 การเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน Module 4 การวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน Module 5 การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล 4) วิธีการพัฒนาประกอบด้วย การฝึกอบรมและเข้าร่วมสัมมนา การเรียนรู้ด้วยตนเองการระดมสมองการนิเทศการสอนและการเรียนรู้เป็นกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 ประกอบด้วย การพัฒนาด้วยตนเอง ร้อยละ 70 การพัฒนาผ่านบุคคลอื่น ร้อยละ 20 และการพัฒนาจากหลักสูตร ร้อยละ 10 5) การวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย การประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการพัฒนา การประเมินความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับพัฒนาที่มีต่อโปรแกรมผลการประเมินโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบวิธีการพัฒนาครูของโปรแกรม สอดคล้องกับแนวคิดของ พัชรา วาณิชชิน (2560) ที่ได้กล่าวว่ารูปแบบการพัฒนาครูควรเป็นรูปแบบการพัฒนาแบบผสมผสานกันระหว่างการพัฒนาแบบนอกเวลา ปฏิบัติงานและการพัฒนาแบบในเวลาปฏิบัติงาน ซึ่งการพัฒนาครูควรเป็นการพัฒนาตนเองด้วยความเชื่อที่ว่า การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องมาจากการได้ปฏิบัติจริง โดยการผสมผสานกิจกรรมต่างๆ ในสัดส่วน 70 : 20 : 10 ซึ่งวิธีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมมีหลักการพัฒนาบุคลากรตามกรอบ 70 : 20 : 10 สอดคล้องกับแนวคิดของ กิริติยศ ยิ่งยง (2549) ที่ได้กล่าวว่า กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ทักษะความสามารถและปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรในระยะเวลาที่จำกัดผ่านกระบวนการพัฒนาปัจเจกบุคคลเช่นการฝึกอบรมการศึกษาและ

การพัฒนากระบวนการพัฒนาอาชีพและกระบวนการพัฒนาองค์การซึ่งเห็นได้ว่าโปรแกรมที่สร้างขึ้นมามีความสอดคล้องกับแนวคิดในการศึกษาวิจัย และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาองค์ประกอบของโปรแกรมและขอบข่ายเนื้อหาของโปรแกรมตามแนวคิดของ ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์ (2553) จนสามารถสรุปองค์ประกอบของโปรแกรมได้ 5 ส่วน จึงได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมที่ประกอบด้วย 1)หลักการ 2)วัตถุประสงค์ 3)เนื้อหา 4)วิธีการพัฒนา และ 5)การวัดและประเมินผลซึ่งผู้วิจัยได้มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนในการพัฒนาที่ออกแบบมาจากการนำองค์ประกอบที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรม มีการตรวจสอบยืนยันโปรแกรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ใช้โปรแกรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมศักดิ์ ปราบณรงค์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมเสริมสร้างเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบของโปรแกรม ดังนี้ คือ 1)หลักการและความสำคัญ 2)วัตถุประสงค์ 3)เนื้อหา 4)กิจกรรมและเครื่องมือการพัฒนาและ 5)การวัดและประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพบว่า โปรแกรมสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 ที่สร้างขึ้น โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยครั้งนี้องค์ความรู้ที่ได้คือโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญเพื่อใช้พัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ และทักษะ ด้านการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ครูสามารถนำความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน และพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และมีสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู

จากภาพที่ 1 โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญมีองค์ประกอบของโปรแกรม คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผลมีเนื้อหา 5 Module ประกอบด้วย Module 1 การกำหนดวัตถุประสงค์การวัดและประเมินผล Module 2 การกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล Module 3 การเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน Module 4 การวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน และ Module 5 การกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล มีวิธีการพัฒนาตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 ประกอบด้วย การพัฒนาด้วยตนเอง ร้อยละ 70 การพัฒนาผ่านบุคคลอื่น ร้อยละ 20 และการพัฒนาจากหลักสูตรร้อยละ 10

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องมีนโยบายการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ชัดเจน และต่อเนื่อง กำหนดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาตามโปรแกรมนี้อย่างเป็นเกณฑ์หนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ควรมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล มีการจัดกิจกรรมสร้าง

ความตระหนักและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร โดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI)

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมด้านการบริหารวิชาการและนวัตกรรมจัดการเรียนรู้โดยสร้างความตระหนักและจัดโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญนี้เป็นหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างความรู้ และกระบวนการวัดและประเมินผล ให้กับบุคลากรในสถานศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่องในฐานะผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership)

8.2.2 ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนควรสร้างความตระหนักแก่ครูให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบขอบเขตของการพัฒนาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ การวัดและประเมินผล การกำหนดขอบเขตการวัดและประเมินผล การเลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมินการวิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมินการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล พร้อมทั้งมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรศึกษารูปแบบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สถานศึกษาได้มีรูปแบบและเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

8.3.2 ควรมีการวิจัยติดตามการนำโปรแกรมไปใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

9. บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- กิริติยศ ยิ่งยง. (2549). การจัดการความรู้ในองค์กรและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ : มิสเตอร์ก็้อปปี (ประเทศไทย) จำกัด.
- เกษมศักดิ์ ปราบณรงค์. (2560). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการพัฒนาตนเอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อุมาพร ชินแสน. (2559). **การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.